

Ето цъвнаха всички цвѣта,
 Земята е натежала отъ тѣхъ.
 Защо не ги отжснешъ?
 Отъ тебе нацвѣтли
 За тебе нацвѣтли —
 богъ слънце?

Не се насищатъ очитѣ ми да те
 гледатъ . . .
 Толкова си хубавъ!
 Не се насищя сърдцето ми да пие
 наслада . . .
 Толкова си хубавъ.
 Нищо не помня,
 Всичко забравихъ —
 Помня само деньтъ, когато те видѣхъ —
 Защото бѣше день тогава.